

เวียดนามเร่งแก้ปัญหา! ทุเรียนดักลักกว่า 350,000 ตัน เสี่ยงส่งออกจีนไม่ได้ เหตุยังไม่ได้รหัสแปลงปลูก

สื่อมวลชนเวียดนามรายงานว่า ปัจจุบันเหลือเวลาเพียงประมาณครึ่งเดือนก่อนเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนของจังหวัดดักลัก (Đắk Lắk) ซึ่งเป็นแหล่งผลิตทุเรียนที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของเวียดนาม แต่ยังมีทุเรียนประมาณ 350,000 ตัน ที่มีความเสี่ยงไม่สามารถส่งออกไปยังประเทศจีนผ่านช่องทางการค้าปกติ (Formal Trade) ได้ เนื่องจากแปลงปลูกยังไม่ได้รหัสแปลงปลูก (Planting Area Code : PAC) ตามข้อกำหนดของจีน ส่งผลให้สถานการณ์อยู่ในภาวะเร่งด่วน

ตามข้อกำหนดการนำเข้าผลไม้ของจีน ทุเรียนเวียดนามที่ส่งออกผ่านช่องทางการค้าปกติจะต้องมาจากแปลงปลูกที่ได้รับการตรวจประเมินและขึ้นทะเบียนร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเวียดนามและจีน รวมทั้งได้รับการกำหนดรหัสแปลงปลูก (Planting Area Code) อย่างเป็นทางการ หากแปลงปลูกไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนและไม่มีรหัสดังกล่าว ผลผลิตจะไม่สามารถดำเนินการพิธีการศุลกากรเพื่อส่งออกเข้าสู่ตลาดจีนได้

ข้อมูลจากคณะกรรมการประชาชนจังหวัดดักลัก ระบุว่า ปัจจุบันจังหวัดมีพื้นที่ปลูกทุเรียนที่ให้ผลผลิตประมาณ 30,000 เฮกตาร์ และคาดว่าจะมีผลผลิตในปีนี้อยู่ประมาณ 500,000 ตัน อย่างไรก็ตาม จนถึงขณะนี้แปลงปลูกเพียง 445 แห่ง ที่ได้รับอนุมัติหรืออยู่ระหว่างรอการอนุมัติรหัสแปลงปลูกจากฝ่ายจีน ครอบคลุมพื้นที่เพียง 12,500 เฮกตาร์ หรือคิดเป็นประมาณ 41.7% ของพื้นที่ปลูกทุเรียนที่ให้ผลผลิตทั้งหมด

ดังนั้น จึงยังคงมีพื้นที่ปลูกทุเรียนประมาณ 17,500 เฮกตาร์ หรือคิดเป็นผลผลิตประมาณ 350,000 ตัน ที่ยังไม่ได้รหัสแปลงปลูก หากการอนุมัติไม่แล้วเสร็จก่อนถึงช่วงเก็บเกี่ยว ผลผลิตส่วนดังกล่าว จะไม่สามารถส่งออกไปยังประเทศจีนผ่านช่องทางการค้าปกติได้

นาย เหงียน เทียน วัน (Nguyễn Thiên Văn) รองประธานคณะกรรมการประชาชนจังหวัดดักลัก กล่าวว่า อุปสรรคสำคัญในกระบวนการขึ้นทะเบียนแปลงปลูกในปัจจุบันเกิดจาก กฎฎีกาฉบับที่ 38/2026/NĐ-CP ของเวียดนาม ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารจัดการแปลงปลูกเพื่อการส่งออก โดยมีเงื่อนไขสำคัญ ได้แก่ 1) พื้นที่แปลงปลูกที่ยื่นขอขึ้นทะเบียนต้องปลูกพืชชนิดเดียวกัน มีมาตรฐานการผลิต

ระบบการจัดการ และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 2) แปลงปลูกไม่ผลิย่นต้นที่ยื่นขอขึ้นทะเบียนต้องมีพื้นที่ต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 10 เฮกตาร์

อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพการผลิตในพื้นที่ ที่ราบสูงตอนกลาง (Central Highlands) ของเวียดนาม เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ถือครองพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็ก และกระจัดกระจาย อีกทั้งนิยมปลูกทุเรียนร่วมกับกาแฟในลักษณะ การปลูกพืชแซม (Intercropping) จึงไม่สามารถรวบรวมพื้นที่ปลูกทุเรียนให้มีขนาดต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 10 เฮกตาร์ได้ตามข้อกำหนด

จากข้อจำกัดดังกล่าว จังหวัดฉีฉีได้เสนอให้ กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมของเวียดนาม พิจารณาดำเนินการใน 2 ประเด็น ได้แก่

1. แก้ไขกฎหมายฉบับที่ 38/2026/NĐ-CP โดยอนุญาตให้สวนทุเรียนที่ปลูกร่วมกับพืช ชนิดอื่น สามารถยื่นขอรหัสแปลงปลูกเพื่อส่งออกไปยังประเทศจีนได้ ภายใต้เงื่อนไขที่สามารถดำเนินการตาม การควบคุมศัตรูพืชและระบบความปลอดภัยด้านอาหารได้อย่างมีมาตรฐานและเป็นเอกภาพตลอดทั้งพื้นที่

2. กำหนดแนวทางและขั้นตอนที่ชัดเจน สำหรับการแก้ไขข้อบกพร่องของแปลงปลูก ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคืนสิทธิการส่งออก และเร่งประสานงานกับ สำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (GACC) เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคำขอรหัสแปลงปลูก และโรงคัดบรรจุที่ได้ยื่นไว้แล้ว

ด้านนาย หวง เหียบ (Hoàng Hiệp) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อม ของเวียดนาม กล่าวว่า กระทรวงจะเร่งประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจีนผ่านกลไกความร่วมมือ เฉพาะกิจ เพื่อผลักดันการตรวจประเมินและอนุมัติรหัสแปลงปลูกและโรงคัดบรรจุที่อยู่ระหว่างการพิจารณา โดยเร็ว

ทั้งนี้ หากคำขอที่อยู่ระหว่างการพิจารณาได้รับการอนุมัติทั้งหมด พื้นที่ปลูกทุเรียน ของจังหวัดฉีฉีที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกไปยังประเทศจีนผ่านช่องทางการค้าปกติจะเพิ่มขึ้นเป็น มากกว่า ร้อยละ 50 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ซึ่งจะช่วยรองรับความต้องการส่งออกทุเรียนของจังหวัดในฤดูกาลผลิตปีนี้ ได้เป็นส่วนใหญ่

แปลและเรียบเรียงโดย สปช.ปักกิ่ง

แหล่งที่มา: <https://mp.weixin.qq.com/s/OkXbg-B5uAVPr3nDeipiTA>

www.opsmoac.go.th/beijing

www.facebook.com/moac.beijing